Westminsterský kratší katechismus

1. **Co je hlavním cílem člověka?**

   Hlavním cílem člověka je oslavovat Boha a radovat se z Něho navěky.

   Žalmy 86:9. Izaiáš 60:21. Římanům 11:36. 1. Korintským 6:20. 1. Korintským 10:31. Zjevení Janovo 4:11. Žalmy 16:5-11. Žalmy 144:15. Izaiáš 12:2. Lukáš 2:10. Filipenským 4:4. Zjevení Janovo 21:3,4.

2. **Jaké pravidlo nám Bůh dal, aby nás vedlo, jak Jej máme oslavovat a radovat se z Něho?**

   Slovo Boží, obsažené v Písmech Starého a Nového zákona, je jediné pravidlo, které nám Bůh dal, aby nás vedlo, jak Jej máme oslavovat a radovat se z Něho.

   Matouš 19:4,5. 1. Mojžíšova 2:24. Lukáš 24:27,44. 1. Korintským 2:13. 1. Korintským 14:37. 2. Petrova 1:20,21. 2. Petrova 3:2,15,16. 5. Mojžíšova 4:2. Žalmy 19:7-11. Izaiáš 8:20. Jan 15:11. Jan 20:30,31. Skutky apoštolské 17:11. 2. Timoteovi 3:15-17. 1. Janova 1:4.

3. **Čemu především učí Písma?**

   Písma především učí tomu, co má člověk věřit o Bohu, a jakou povinnost Bůh od člověka vyžaduje.

   1. Mojžíšova 1:1. Jan 5:39. Jan 20:31. Římanům 10:17. 2. Timoteovi 3:15. 5. Mojžíšova 10:12,13. Jozue 1:8. Žalmy 119:105. Micheáš 6:8. 2. Timoteovi 3:16,17.

4. **Co je Bůh?**

Bůh je Duch, nekonečný, věčný a neměnný ve svém bytí, moudrosti, moci, svatosti, spravedlnosti, dobrotě a pravdě.

5. Mojžíšova 4:15-19. Lukáš 24:39. Jan 1:18. Jan 4:24. Skutky apoštolské 17:29. 1. Královská 8:27. Žalmy 139:7-10. Žalmy 145:3. Jeremiáš 23:24. Římanům 11:33-36. 5. Mojžíšova 33:27. Žalmy 90:2. Žalmy 102:24-27. Zjevení Janovo 1:4,8. Žalmy 33:11. Malachiáš 3:6. Židům 1:12. Židům 6:17,18. Židům 13:8. Jakubova 1:17. 2. Mojžíšova 3:14. Žalmy 115:2,3. 1. Timoteovi 1:17. 1. Timoteovi 6:15,16. Žalmy 104:24. Římanům 11:33,34. Židům 4:13. 1. Janova 3:20. 1. Mojžíšova 17:1. Žalmy 62:11. Jeremiáš 32:17. Matouš 19:26. Zjevení Janovo 1:8. Židům 1:13. 1. Petrova 1:15,16. 1. Janova 3:3,5. Zjevení Janovo 15:4. 1. Mojžíšova 18:25. 2. Mojžíšova 34:6,7. 5. Mojžíšova 32:4. Žalmy 96:13. Římanům 3:5,26. Žalmy 103:5. Žalmy 107:8. Matouš 19:17. Římanům 2:4. 2. Mojžíšova 34:6. 5. Mojžíšova 32:4. Žalmy 86:15. Žalmy 117:2. Židům 6:18.

5. Je více bohů než jeden?

Je jen jeden jediný, živý a pravý Bůh.

5. Mojžíšova 6:4. Izaiáš 44:6. Izaiáš 45:21,22. 1. Korintským 8:4-6. Jeremiáš 10:10. Jan 17:3. 1. Tessalonicenským 1:9. 1. Janova 5:20.

6. Kolik osob je v Božství?

V Božství jsou tři osoby: Otec, Syn a Duch svatý; a tyto tři osoby jsou jeden Bůh, tytéž v podstatě, rovné v moci a slávě.

Matouš 3:16-17. Matouš 28:19. 2. Korintským 13:14. 1. Petrova 1:2. Žalmy 45:6. Jan 1:1. Jan 17:5. Skutky apoštolské 5:3-4. Římanům 9:5. Kolossenským 2:9. Judova 1:24,25.

7. Co jsou Boží úradky?

Boží úradky jsou Jeho věčné předsevzetí podle rady Jeho vůle, jímž pro svou vlastní slávu předurčil všechno, cokoli se děje.

Žalmy 33:11. Izaiáš 14:24. Skutky apoštolské 2:23. Efezským 1:11-12.

8. **Jak Bůh vykonává své úradky?**

Bůh vykonává své úradky v dílech stvoření a prozřetelnosti.

Žalmy 148:8. Izaiáš 40:26. Daniel 4:35. Skutky apoštolské 4:24-28. Zjevení Janovo 4:11.

9. **Co je dílo stvoření?**

Dílo stvoření spočívá v tom, že Bůh učinil všechny věci z ničeho, slovem své moci, v průběhu šesti dnů, a všechny velmi dobré.

1. Mojžíšova 1:1. Žalmy 33:6,9. Židům 11:3. 1. Mojžíšova 1:31.

10. **Jak Bůh stvořil člověka?**

Bůh stvořil člověka, muže a ženu, podle svého vlastního obrazu, v poznání, spravedlnosti a svatosti, s panstvím nad tvory.

1. Mojžíšova 1:27. Kolossenským 3:10. Efezským 4:24. 1. Mojžíšova 1:28.

11. **Jaká jsou Boží díla prozřetelnosti?**

Boží díla prozřetelnosti jsou ta, jimiž nanejvýš svatě, moudře a mocně zachovává a spravuje všechny své tvory i všechny jejich činy.

Žalmy 145:17. Žalmy 104:24. Židům 1:3. Nehemiáš 9:6. Efezským 1:19-22. Žalmy 36:6. Přísloví 16:33. Matouš 10:30.

12. **Jaký zvláštní skutek prozřetelnosti vykonal Bůh vůči člověku ve stavu, v němž byl stvořen?**

Když Bůh stvořil člověka, uzavřel s ním smlouvu života pod podmínkou dokonalé poslušnosti a zakázal mu pod trestem smrti jíst ze stromu poznání dobrého a zlého.

1. Mojžíšova 2:16. Jakubova 2:10.

13. Setrvali naši první rodiče ve stavu, v němž byli stvořeni?

Naši první rodiče, ponecháni svobodě své vlastní vůle, padli ze stavu, v němž byli stvořeni, tím, že zhřešili proti Bohu.

1. Mojžíšova 3:6-8,13. 2. Korintským 11:3.

14. Co je hřích?

Hřích je jakýkoli nedostatek souladu se zákonem Božím nebo jeho přestoupení.

3. Mojžíšova 5:17. Jakubova 4:17. 1. Janova 3:4.

15. Jaký byl ten hřích, jímž naši první rodiče padli ze stavu, v němž byli stvořeni?

Hřích, jímž naši první rodiče padli ze stavu, v němž byli stvořeni, bylo to, že jedli ze zakázaného ovoce.

1. Mojžíšova 3:6.

16. Padlo celé lidské pokolení v prvním Adamově přestoupení?

Protože smlouva byla učiněna s Adamem nejen pro něho samého, ale i pro jeho potomstvo, celé lidské pokolení, které od něho pochází obyčejným plozením, v něm zhřešilo a padlo s ním v jeho prvním přestoupení.

1. Mojžíšova 2:16-17. Jakubova 2:10. Římanům 5:12-21.
1. Korintským 15:22.

17. Do jakého stavu uvedl pád lidské pokolení?

Pád uvedl lidské pokolení do stavu hříchu a bídy.

1. Mojžíšova 3:16-19,23. Římanům 3:16. Římanům 5:12.
Efezským 2:1.

18. V čem spočívá hříšnost onoho stavu, do něhož člověk padl?

Hříšnost onoho stavu, do něhož člověk padl, spočívá ve vině Adamova prvního hříchu, v nedostatku původní spravedlnosti a v porušenosti celé jeho přirozenosti, která se obvykle nazývá prvotní hřích, spolu se všemi skutečnými přestoupeními, která z ní vycházejí.

Římanům 5:12,19. Římanům 3:10. Kolossenským 3:10. Efezským 4:24. Žalmy 51:5. Jan 3:6. Římanům 3:18. Římanům 8:7-8. Efezským 2:3. 1. Mojžíšova 6:5. Žalmy 53:1-3. Matouš 15:19. Římanům 3:10-18,23. Galatským 5:19-21. Jakubova 1:14-15.

19. V čem spočívá bída onoho stavu, do něhož člověk padl?

Celé lidské pokolení svým pádem ztratilo společenství s Bohem, je pod Jeho hněvem a zlořečením, a je tak vydáno všem bídám tohoto života, i smrti samé a mukám pekelným navěky.

1. Mojžíšova 3:8,24. Jan 8:34,42,44. Efezským 2:12; . Efezským 4:18. Jan 3:36. Římanům 1:18. Efezským 2:3. Efezským 5:6. Galatským 3:10. Zjevení Janovo 22:3. 1. Mojžíšova 3:16-19. Job 5:7. Kazatel 2:22-23. Římanům 8:18-23. Ezechiel 18:4. Římanům 5:12. Římanům 6:23. Matouš 25:41,46. 2. Tessalonicenským 1:9. Zjevení Janovo 14:9-11.

20. Nechal Bůh celé lidské pokolení zahynout ve stavu hříchu a bídy?

Bůh, když z pouhého svého dobrého zalíbení od vší věčnosti vyvolil některé k věčnému životu, vstoupil do smlouvy milosti, aby je vysvobodil ze stavu hříchu a bídy a přivedl je do stavu spasení skrze Vykupitele.

Skutky apoštolské 13:48. Efezským 1:4-5. 2. Tessalonicenským 2:13-14. 1. Mojžíšova 3:15. 1. Mojžíšova 17:7. 2. Mojžíšova 19:5,6. Jeremiáš 31:31-34 . Matouš 20:28. 1. Korintským 11:25. Židům 9:15.

21. Kdo je Vykupitelem Božích vyvolených?

Jediným Vykupitelem Božích vyvolených je Pán Ježíš Kristus, který, jsa věčným Synem Božím, stal se člověkem, a tak byl a navěky zůstává Bohem i člověkem ve dvou rozdílných přirozenostech a jedné osobě.

Jan 14:6. Skutky apoštolské 4:12. 1. Timoteovi 2:5-6. Žalmy 2:7. Matouš 3:17. Matouš 17:5. Jan 1:18. Izaiáš 9:6. Matouš 1:23. Jan 1:14. Galatským 4:4. Skutky apoštolské 1:11. Židům 7:24-25.

22. Jak se Kristus, jsa Synem Božím, stal člověkem?

Kristus, Syn Boží, se stal člověkem tím, že přijal pravé tělo a rozumnou duši, byv počat mocí Ducha svatého v lůně Panny Marie a z ní narozen, avšak bez hříchu.

Filipenským 2:7. Židům 2:14,17. Lukáš 1:27,31,35. 2. Korintským 5:21. Židům 4:15. Židům 7:26. 1. Janova 3:5.

23. Jaké úřady vykonává Kristus jako náš Vykupitel?

Kristus jako náš Vykupitel vykonává úřad Proroka, Kněze a Krále, a to jak ve stavu svého ponížení, tak ve stavu svého vyvýšení.

5. Mojžíšova 18:18. Skutky apoštolské 2:33. Skutky apoštolské 3:22-23. Židům 1:1-2. Židům 4:14-15. Židům 5:5-6. Izaiáš 9:6-7. Lukáš 1:32-33. Jan 18:37. 1. Korintským 15:25.

24. Jak Kristus vykonává úřad Proroka?

Kristus vykonává úřad Proroka tím, že nám svým Slovem a Duchem zjevuje vůli Boží k našemu spasení.

Lukáš 4:18-19,21. Skutky apoštolské 1:1-2. Židům 2:3. Jan 15:26-1:8. Skutky apoštolské 1:28. 1. Petrova 1:11. Jan 4:41-42; . Jan 20:30-31.

25. Jak Kristus vykonává úřad Kněze?

Kristus vykonává úřad Kněze tím, že jednou sám sebe vydal v oběť, aby učinil zadost Boží spravedlnosti a smířil nás s Bohem, a tím, že se za nás ustavičně přimlouvá.

Izaiáš 53. Skutky apoštolské 8:32-35. Židům 9:26-28. Židům 10:12. Římanům 5:10-11. 2. Korintským 5:18. Kolossenským 1:21-22. Římanům 8:34. Židům 7:25. Židům 9:24.

26. Jak Kristus vykonává úřad Krále?

Kristus vykonává úřad Krále tím, že si nás podmaňuje, že nám vládne a nás brání a že krotí a přemáhá všechny své i naše nepřátele.

Žalmy 110:3. Matouš 28:18-20. Jan 17:2. Kolossenským 1:13. Žalmy 2:6-9; . Žalmy 110:1-2. Matouš 12:28. 1. Korintským 15:24-26. Kolossenským 2:15.

27. V čem spočívalo Kristovo ponížení?

Kristovo ponížení spočívalo v tom, že se narodil, a to v nízkém postavení, že byl učiněn pod zákonem, že podstoupil bídy tohoto života, hněv Boží a zlořečenou smrt kříže, že byl pohřben a že po nějaký čas zůstával pod mocí smrti.

Lukáš 2:7. 2. Korintským 8:9. Galatským 4:4. Izaiáš 53:3 . Lukáš 9:58. Jan 4:6. Jan 11:35. Židům 2:18. Žalmy 22:1. Matouš 27:46. Izaiáš 53:10. 1. Janova 2:2. Galatským 3:13. Filipenským 2:8. Matouš 12:40. 1. Korintským 15:3-4.

28. V čem spočívá Kristovo vyvýšení?

Kristovo vyvýšení spočívá v tom, že třetího dne vstal z mrtvých, že vstoupil na nebe, že sedí na pravici Boha Otce a že přijde v poslední den soudit svět.

1. Korintským 15:4. Žalmy 68:18. Skutky apoštolské 1:11 . Efezským 4:8. Žalmy 110:1. Skutky apoštolské 2:33-34 . Židům 1:3. Matouš 16:27. Skutky apoštolské 17:31.

29. Jak se stáváme účastnými vykoupení, které Kristus získal?

Účastnými vykoupení, které Kristus získal, se stáváme tím, že nám je Jeho Duch svatý účinně přivlastňuje.

Titovi 3:4-7.

30. Jak nám Duch svatý přivlastňuje vykoupení, které Kristus získal?

Duch svatý nám přivlastňuje vykoupení, které Kristus získal, tím, že v nás působí víru, a tak nás v našem účinném povolání spojuje s Kristem.

Římanům 10:17. 1. Korintským 2:12-16. Efezským 2:8. Filipenským 1:29. Jan 15:5. 1. Korintským 1:9. Efezským 3:17.

31. Co je účinné povolání?

Účinné povolání je dílo Ducha Božího, jímž nás usvědčuje z našeho hříchu a bídy, osvěcuje naši mysl poznáním Krista a obnovuje naši vůli, a tak nás přesvědčuje a uschopňuje, abychom přijali Ježíše Krista, který je nám v evangeliu zdarma nabízen.

Skutky apoštolské 26:18. 1. Korintským 2:10, 12. 2. Korintským 4:6. Efezským 1:17-18. 5. Mojžíšova 30:6. Ezechiel 36:26-27. Jan 3:5. Titovi 3:5. Jan 6:44-45. Skutky apoštolské 16:14. Izaiáš 45:22. Matouš 11:28-30. Zjevení Janovo 22:17.

32. Jakých dobrodiní jsou v tomto životě účastni ti, kdo jsou účinně povoláni?

Ti, kdo jsou účinně povoláni, jsou v tomto životě účastni ospravedlnění, osvojení, posvěcení a různých dobrodiní, která je v

tomto životě buď provázejí, nebo z nich plynou.

Římanům 8:30. 1. Korintským 1:30. 1. Korintským 6:11. Efezským 1:5.

33. Co je ospravedlnění?

Ospravedlnění je skutek svobodné milosti Boží, v němž nám Bůh odpouští všechny naše hříchy a přijímá nás jako spravedlivé před svou tváří, a to jedině pro spravedlnost Kristovu, která je nám přičtena a kterou přijímáme samotnou vírou.

Římanům 3:24. Římanům 4:6-8; 2. Korintským 5:19. 2. Korintským 5:21. Římanům 4:6, 11; Římanům 5:19. Galatským 2:16. Filipenským 3:9.

34. Co je osvojení?

Osvojení je skutek svobodné milosti Boží, jímž jsme přijímáni do počtu synů Božích a máme právo na všechny jejich výsady.

1. Janova 3:1. Jan 1:12. Římanům 8:17.

35. Co je posvěcení?

Posvěcení je dílo svobodné milosti Boží, jímž jsme obnovováni v celém člověku podle obrazu Božího a jsme uschopňováni stále více umírat hříchu a žít spravedlnosti.

Ezechiel 36:27. Filipenským 2:13. 2. Tessalonicenským 2:13. 2. Korintským 5:17. Efezským 4:23-24. 1. Tessalonicenským 5:23. Ezechiel 36:25-27. Římanům 6:4,6,12-14. 2. Korintským 7:1. 1. Petrova 2:24.

36. Jaká jsou dobrodiní, která v tomto životě provázejí ospravedlnění, osvojení a posvěcení, nebo z nich plynou?

Dobrodiní, která v tomto životě provázejí ospravedlnění, osvojení a posvěcení, nebo z nich plynou, jsou: jistota Boží lásky, pokoj svědomí, radost v Duchu svatém, vzrůst v milosti a vytrvání v ní až do konce.

Římanům 5:5. Římanům 5:1. Římanům 14:17.
2. Petrova 3:18. Filipenským 1:6. 1. Petrova 1:5.

37. Jaká dobrodiní přijímají věřící od Krista při smrti?

Duše věřících jsou při jejich smrti učiněny dokonalými ve svatosti a ihned vcházejí do slávy; a jejich těla, jsouce stále spojena s Kristem, odpočívají ve svých hrobech až do vzkříšení.

Židům 12:23. Lukáš 23:43. 2. Korintským 5:6,8.
Filipenským 1:23. 1. Tessalonicenským 4:14. Daniel 12:2.
Jan 5:28,29. Skutky apoštolské 24:15.

38. Jaká dobrodiní přijímají věřící od Krista při vzkříšení?

Při vzkříšení budou věřící, vzkříšeni ve slávě, v den soudu veřejně uznáni a zproštěni viny a učiněni dokonale blaženými v plném radování se z Boha po celou věčnost.

1. Korintským 15:42,43. Matouš 25:33-34,46. Římanům 8:29. 1. Janova 3:2. Žalmy 16:11. 1. Tessalonicenským 4:17.

39. Jakou povinnost Bůh od člověka vyžaduje?

Povinnost, kterou Bůh od člověka vyžaduje, je poslušnost Jeho zjevené vůle.

5. Mojžíšova 29:29. Micheáš 6:8. 1. Janova 5:2-3.

40. Co Bůh nejprve zjevil člověku jako pravidlo jeho poslušnosti?

Pravidlem, které Bůh nejprve zjevil člověku k jeho poslušnosti, byl mravní zákon.

Římanům 2:14-15. Římanům 10:5.

41. Kde je mravní zákon souhrnně obsažen?

Mravní zákon je souhrnně obsažen v Desateru přikázání.

5. Mojžíšova 4:13. Matouš 19:17-19.

42. Co je souhrnem Desatera přikázání?

Souhrnem Desatera přikázání je: milovat Pána Boha svého z celého srdce svého, ze vší duše své, ze vší síly své a ze vší mysli své, a bližního svého jako sebe samého.

Matouš 22:37-40.

43. Co je předmluvou k Desateru přikázání?

Předmluva k Desateru přikázání zní: „Já jsem Hospodin Bůh tvůj, kterýž jsem tě vyvedl z země Egyptské, z domu služby.“

2. Mojžíšova 20:2. 5. Mojžíšova 5:6.

44. Čemu nás učí předmluva k Desateru přikázání?

Předmluva k Desateru přikázání nás učí, že protože Bůh je Pán, a náš Bůh a Vykupitel, jsme tudíž povinni zachovávat všechna Jeho přikázání.

Lukáš 1:74-75. 1. Petrova 1:14-19.

45. Jak zní 1. přikázání?

1. přikázání zní: „Nebudeš míti bohů jiných přede mnou.“

2. Mojžíšova 20:3. 5. Mojžíšova 5:7.

46. Co se vyžaduje v prvním přikázání?

První přikázání od nás vyžaduje, abychom znali a vyznávali Boha jako jediného pravého Boha a našeho Boha a podle toho Jej uctívali a oslavovali.

1. Paralipomenon 28:9. Izaiáš 45:20-25. Matouš 4:10.

47. Co se zakazuje v prvním přikázání?

První přikázání zakazuje zapírat pravého Boha nebo Jej neuctívat a neoslavovat jako Boha a našeho Boha, a také prokazovat jakémukoli jinému tu úctu a slávu, která náleží jedině Jemu.

Žalmy 14:1. Římanům 1:20-21. Žalmy 81:10-11. Ezechiel 8:16-18. Římanům 1:25.

48. Čemu nás zvláště učí slova „přede mnou“ v prvním přikázání?

Slova „přede mnou“ v prvním přikázání nás učí, že Bůh, který vidí všechny věci, si všímá hříchu, kdy má někdo jakéhokoli jiného boha, a nese jej s velikou nelibostí.

5. Mojžíšova 30:17-18. Žalmy 44:20-21. Ezechiel 8:12.

49. Jak zní 2. přikázání?

2. přikázání zní: „Neučiníš sobě rytiny, ani jakého podobenství těch věcí, kteréž jsou na nebi svrchu, ani těch, kteréž na zemi dole, ani těch, kteréž u vodách pod zemí. Nebudeš se jim klaněti, ani jich ctíti. Nebo já jsem Hospodin Bůh tvůj, Bůh silný, horlivý, navštěvující nepravost otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteříž nenávidí mne, a činící milosrdenství nad tisíci těmi, kteříž mne milují, a ostříhají přikázaní mých.“

2. Mojžíšova 20:4-6. 5. Mojžíšova 5:8-10.

50. Co se vyžaduje ve druhém přikázání?

Druhé přikázání vyžaduje, abychom přijímali, zachovávali a čisté a celé uchovávali všechno takové náboženské uctívání a všechna ta ustanovení, která Bůh stanovil ve svém Slově.

5. Mojžíšova 12:32. Matouš 28:20.

51. Co se zakazuje ve druhém přikázání?

Druhé přikázání zakazuje uctívat Boha skrze obrazy nebo jakýmkoli jiným způsobem, který není ustanoven v Jeho Slově.

5. Mojžíšova 4:15-19. Římanům 1:22-23. 3. Mojžíšova 10:1-2. Jeremiáš 19:4-5. Kolossenským 2:18-23.

52. Jaké důvody jsou připojeny ke druhému přikázání?

Důvody připojené ke druhému přikázání jsou: Boží svrchovanost nad námi, Jeho vlastnické právo k nám a horlivost, kterou má pro své vlastní uctívání.

Žalmy 95:2,3,6,7. Žalmy 96:9-10. 2. Mojžíšova 19:5. Žalmy 45:11. Izaiáš 54:5. 2. Mojžíšova 34:14. 1. Korintským 10:22.

53. Jak zní 3. přikázání?

3. přikázání zní: „Nevezmeš jména Hospodina Boha svého nadarmo; neboť nenechá bez pomsty Hospodin toho, kdož by bral jméno jeho nadarmo.“

2. Mojžíšova 20:7. 5. Mojžíšova 5:11.

54. Co se vyžaduje ve třetím přikázání?

Třetí přikázání vyžaduje svaté a uctivé užívání Božích jmen, titulů, vlastností, ustanovení, Slova a skutků.

5. Mojžíšova 10:20. Žalmy 29:2. Matouš 6:9. 1. Paralipomenon 29:10-13. Zjevení Janovo 15:3-4. Skutky apoštolské 2:42. 1. Korintským 11:27-28. Žalmy 138:2. Zjevení Janovo 22:18-19. Žalmy 107:21-22. Zjevení Janovo 4:11.

55. Co se zakazuje ve třetím přikázání?

Třetí přikázání zakazuje veškeré znesvěcování nebo zneužívání čehokoli, čím se Bůh dává poznat.

3. Mojžíšova 19:12. Matouš 5:33-37. Jakubova 5:12.

56. Jaký důvod je připojen ke třetímu přikázání?

Důvod připojený ke třetímu přikázání je ten, že ačkoli přestupníci tohoto přikázání snad uniknou trestu od lidí, Pán, náš Bůh, je přece nenechá uniknout svému spravedlivému soudu.

5. Mojžíšova 28:58-59. 1. Samuelova 3:13; . 1. Samuelova 4:11.

57. Jak zní 4. přikázání?

4. přikázání zní: „Pomni na den sobotní, abys jej světil. Šest dní pracovati budeš, a dělati všeliko dílo své; ale dne sedmého odpočinutí jest Hospodina Boha tvého. Nebudeš dělati žádného díla, ty i syn tvůj i dcera tvá, služebník tvůj i děvka tvá, hovado tvé i příchozí, kterýž jest v branách tvých. Nebo v šesti dnech učinil Hospodin nebe a zemi, moře a všecko, což v nich jest, a odpočinul dne sedmého; protož požehnal Hospodin dne sobotního, a posvětil ho.“

2. Mojžíšova 20:8-11. 5. Mojžíšova 5:12-15.

58. Co se vyžaduje ve čtvrtém přikázání?

Čtvrté přikázání vyžaduje, abychom Bohu světili takové stanovené časy, jaké ustanovil ve svém Slově, výslovně jeden celý den ze sedmi, aby byl svatým sabatem Jemu samému.

2. Mojžíšova 31:13,. 2. Mojžíšova 16-17.

59. Který ze sedmi dnů ustanovil Bůh za týdenní sabat?

Od počátku světa až do vzkříšení Kristova ustanovil Bůh za týdenní sabat sedmý den týdne, a od té doby první den týdne, aby trval až do konce světa; a to je křesťanský sabat.

1. Mojžíšova 2:2-3. 2. Mojžíšova 20:11. Marek 2:27-28. Skutky apoštolské 20:7. 1. Korintským 16:2. Zjevení Janovo 1:10.

60. Jak se má sabat světit?

Sabat se má světit svatým odpočinutím po celý ten den, a to i od takových světských zaměstnání a zábav, které jsou v jiné dny dovoleny, a trávením celého toho času ve veřejných i soukromých úkonech uctívání Boha, vyjma tolik, kolik je třeba věnovat skutkům nutnosti a milosrdenství.

2. Mojžíšova 20:10. Nehemiáš 13:15-22. Izaiáš 58:13-14. 2. Mojžíšova 20:8. 3. Mojžíšova 23:3. Lukáš 4:16.

Skutky apoštolské 20:7. Matouš 12:1-13.

61. Co se zakazuje ve čtvrtém přikázání?

Čtvrté přikázání zakazuje opomíjení nebo nedbalé plnění požadovaných povinností a znesvěcování toho dne zahálkou, nebo konáním toho, co je samo o sobě hříšné, nebo zbytečnými myšlenkami, slovy či skutky, týkajícími se našich světských zaměstnání nebo zábav.

Nehemiáš 13:15-22. Izaiáš 58:13-14. Amos 8:4-6.

62. Jaké důvody jsou připojeny ke čtvrtému přikázání?

Důvody připojené ke čtvrtému přikázání jsou: že nám Bůh ponechává šest dní v týdnu pro naše vlastní zaměstnání, že si činí zvláštní vlastnický nárok na den sedmý, Jeho vlastní příklad a že požehnal den sobotní.

2. Mojžíšova 20:9. 2. Mojžíšova 31:15. 3. Mojžíšova 23:3. 1. Mojžíšova 2:2-3. 2. Mojžíšova 20:11; . 2. Mojžíšova 31:17.

63. Jak zní 5. přikázání?

5. přikázání zní: „Cti otce svého i matku svou, ať se prodlejí dnové tvoji na zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě.“

2. Mojžíšova 20:12. 5. Mojžíšova 5:16.

64. Co se vyžaduje v pátém přikázání?

Páté přikázání vyžaduje, abychom zachovávali čest a plnili povinnosti, které náležejí každému v jeho rozličném postavení a vztazích, ať jako představeným, podřízeným, nebo sobě rovným.

Římanům 13:1,7. Efezským 5:21-22,24. Efezským 6:1,4,5,9. 1. Petrova 2:17.

65. Co se zakazuje v pátém přikázání?

Páté přikázání zakazuje zanedbávat čest a povinnost, která náleží každému v jeho rozličném postavení a vztazích, nebo činit cokoli proti nim.

Matouš 15:4-6. Římanům 13:8.

66. Jaký důvod je připojen k pátému přikázání?

Důvod připojený k pátému přikázání je zaslíbení dlouhého života a prospěchu (pokud to bude sloužit ke slávě Boží a k jejich vlastnímu dobru) všem, kdo toto přikázání zachovávají.

2. Mojžíšova 20:12. 5. Mojžíšova 5:16. Efezským 6:2-3.

67. Jak zní 6. přikázání?

6. přikázání zní: „Nezabiješ.“

2. Mojžíšova 20:13. 5. Mojžíšova 5:17.

68. Co se vyžaduje v šestém přikázání?

Šesté přikázání vyžaduje veškeré dovolené úsilí o zachování našeho vlastního života i života druhých.

Efezským 5:28,29.

69. Co se zakazuje v šestém přikázání?

Šesté přikázání zakazuje brát život sobě samým nebo nespravedlivě našemu bližnímu, i cokoli, co k tomu směřuje.

1. Mojžíšova 9:6. Matouš 5:22. 1. Janova 3:15.

70. Jak zní 7. přikázání?

7. přikázání zní: „Nesesmilníš.“

2. Mojžíšova 20:14. 5. Mojžíšova 5:18.

71. Co se vyžaduje v sedmém přikázání?

Sedmé přikázání vyžaduje, abychom zachovávali svou vlastní čistotu i čistotu svého bližního v srdci, řeči i chování.

1. Korintským 7:2,3,5. 1. Tessalonicenským 4:3-5.

72. Co se zakazuje v sedmém přikázání?

Sedmé přikázání zakazuje všechny nečisté myšlenky, slova a činy.

Matouš 5:28. Efezským 5:3-4.

73. Jak zní 8. přikázání?

8. přikázání zní: „Nepokradeš.“

2. Mojžíšova 20:15. 5. Mojžíšova 5:19.

74. Co se vyžaduje v osmém přikázání?

Osmé přikázání vyžaduje, abychom dovolenými prostředky opatřovali a rozmnožovali majetek a vnější blaho své i druhých.

3. Mojžíšova 25:35. Efezským 4:28. Filipenským 2:4.

75. Co se zakazuje v osmém přikázání?

Osmé přikázání zakazuje cokoli, co nespravedlivě brání nebo může bránit majetku či vnějšímu blahu našemu nebo našeho bližního.

Přísloví 28:19. Efezským 4:28. 1. Tessalonicenským 3:10. 1. Timoteovi 5:8.

76. Jak zní 9. přikázání?

9. přikázání zní: „Nepromluvíš proti bližnímu svému křivého svědectví.“

2. Mojžíšova 20:16. 5. Mojžíšova 5:20.

77. Co se vyžaduje v devátém přikázání?

Deváté přikázání vyžaduje, abychom zachovávali a podporovali pravdu mezi člověkem a člověkem a dobré jméno své i svého bližního, zvláště když vydáváme svědectví.

Zachariáš 8:16. Skutky apoštolské 25:10. 3. Janova 1:12. Přísloví 14:5,25.

78. Co se zakazuje v devátém přikázání?

Deváté přikázání zakazuje cokoli, co je na újmu pravdě nebo co škodí dobrému jménu našemu nebo našeho bližního.

3. Mojžíšova 19:16. Žalmy 15:3. Přísloví 6:16-19. Lukáš 3:14.

79. Jak zní 10. přikázání?

10. přikázání zní: „Nepožádáš domu bližního svého, aniž požádáš manželky bližního svého, ani služebníka jeho, ani děvky jeho, ani vola jeho, ani osla jeho, ani cožkoli jest bližního tvého.“

2. Mojžíšova 20:17. 5. Mojžíšova 5:21.

80. Co se vyžaduje v desátém přikázání?

Desáté přikázání vyžaduje plnou spokojenost s naším vlastním údělem a správné a láskyplné smýšlení vůči našemu bližnímu a všemu, co je jeho.

Žalmy 34:1. Filipenským 4:11. 1. Timoteovi 6:6. Židům 13:5. Lukáš 15:6,9,11,32. Římanům 12:15. Filipenským 2:4.

81. Co se zakazuje v desátém přikázání?

Desáté přikázání zakazuje veškerou nespokojenost s naším vlastním stavem, závist nebo rmoucení se nad dobrem našeho bližního a všechna nezřízená hnutí a náklonnosti k čemukoli, co je jeho.

1. Korintským 10:10. Jakubova 3:14-16. Galatským 5:26. Kolossenským 3:5.

82. Může někdo dokonale zachovávat přikázání Boží?

Žádný pouhý člověk od pádu není schopen v tomto životě dokonale zachovávat přikázání Boží, nýbrž je denně přestupuje myšlenkou, slovem i skutkem.

1. Mojžíšova 8:21. Římanům 3:9,23.

83. Jsou všechna přestoupení zákona stejně ohavná?

Některé hříchy jsou samy v sobě a pro rozličné přitěžující okolnosti v očích Božích ohavnější než jiné.

Ezechiel 8:6,13,15. Matouš 11:20-24. Jan 19:11.

84. Čeho zasluhuje každý hřích?

Každý hřích zasluhuje Božího hněvu a zlořečení, jak v tomto životě, tak v životě budoucím.

Matouš 25:41. Galatským 3:10. Efezským 5:6. Jakubova 2:10.

85. Co od nás Bůh vyžaduje, abychom unikli Jeho hněvu a zlořečení, které si za hřích zasluhujeme?

Abychom unikli Božímu hněvu a zlořečení, které si za hřích zasluhujeme, vyžaduje od nás Bůh víru v Ježíše Krista a pokání k životu spolu s pilným užíváním všech vnějších prostředků, jimiž nám Kristus sděluje dobrodiní vykoupení.

Marek 1:15. Skutky apoštolské 20:21. Skutky apoštolské 2:38. 1. Korintským 11:24-25. Kolossenským 3:16.

86. Co je víra v Ježíše Krista?

Víra v Ježíše Krista je spásná milost, jíž přijímáme Krista a spoléháme se ke spasení jedině na Něho, tak jak je nám nabízen v evangeliu.

Efezským 2:8,9. Římanům 4:16. Jan 20:30-31. Galatským 2:15-16. Filipenským 3:3-11.

87. Co je pokání k životu?

Pokání k životu je spásná milost, jíž se hříšník z pravého pocitu svého hříchu a z porozumění milosrdenství Božímu v Kristu se zármutkem a nenávistí ke svému hříchu od něho obrací k Bohu, s plným předsevzetím a úsilím o novou poslušnost.

Skutky apoštolské 11:18. 2. Timoteovi 2:25. Žalmy 51:1-4 . Joel 2:13. Lukáš 15:7,10. Skutky apoštolské 2:37. Jeremiáš 31:18-19. Lukáš 1:16-17. 1. Tessalonicenským 1:9. 2. Paralipomenon 7:14. Žalmy 119:57-64. Matouš 3:8. 2. Korintským 7:10.

88. Jaké jsou vnější a obyčejné prostředky, jimiž nám Kristus sděluje dobrodiní vykoupení?

Vnější a obyčejné prostředky, jimiž nám Kristus sděluje dobrodiní vykoupení, jsou Jeho ustanovení, zvláště Slovo, svátosti a modlitba; to vše je pro vyvolené učiněno účinným ke spasení.

Matouš 28:18-20. Skutky apoštolské 2:41-42.

89. Jak se Slovo stává účinným ke spasení?

Duch Boží činí čtení, ale zvláště kázání Slova účinným prostředkem k usvědčování a obracení hříšníků a k jejich budování ve svatosti a útěše skrze víru ke spasení.

Nehemiáš 8:8-9. Skutky apoštolské 20:32. Římanům 10:14-17. 2. Timoteovi 3:15-17.

90. Jak se má Slovo číst a slyšet, aby se stalo účinným ke spasení?

Aby se Slovo stalo účinným ke spasení, musíme mu věnovat pozornost s pilností, přípravou a modlitbou, přijímat je s vírou a láskou, ukládat je ve svém srdci a uvádět je v život.

5. Mojžíšova 6:6. Žalmy 119:18. 1. Petrova 2:1-2. Žalmy 119:11. 2. Tessalonicenským 2:10. Židům 4:2. Jakubova 1:22-25.

91. Jak se svátosti stávají účinnými prostředky spasení?

Svátosti se stávají účinnými prostředky spasení nikoli pro nějakou moc v nich samých nebo v tom, kdo je vysluhuje, nýbrž jedině požehnáním Kristovým a působením Jeho Ducha v těch, kdo je s vírou přijímají.

1. Korintským 3:7. 1. Korintským 1:12-17.

92. Co je svátost?

Svátost je svaté ustanovení zřízené Kristem, v němž jsou skrze smyslová znamení Kristus a dobrodiní nové smlouvy věřícím zobrazováni, pečetěni a přivlastňováni.

Matouš 28:19. Matouš 26:26-28. Marek 14:22-25. Lukáš 22:19-20. 1. Korintským 1:22-26. Galatským 3:27. 1. Korintským 10:16-17.

93. Které jsou svátosti Nového zákona?

Svátosti Nového zákona jsou křest a večeře Páně.

Matouš 28:19. 1. Korintským 11:23-26.

94. Co je křest?

Křest je svátost, v níž omytí vodou ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého znamená a pečetí naše vštípení v Krista, naši účast na dobrodiních smlouvy milosti a náš závazek patřit Pánu.

Matouš 28:19. Skutky apoštolské 2:38-42. Skutky apoštolské 22:16. Římanům 6:3-4. Galatským 3:26-27. 1. Petrova 3:21.

95. Komu se má křest vysluhovat?

Křest se nemá vysluhovat nikomu, kdo je mimo viditelnou církev, dokud nevyzná svou víru v Krista a poslušnost Jemu; ale nemluvňata těch, kdo jsou členy viditelné církve, mají být pokřtěna.

Skutky apoštolské 2:41. Skutky apoštolské 8:12,36,38. Skutky apoštolské 18:8. 1. Mojžíšova 17:7,9-11. Skutky

apoštolské 2:38-39. Skutky apoštolské 16:32,33. Kolossenským 2:11-12.

96. Co je večeře Páně?

Večeře Páně je svátost, v níž se podáváním a přijímáním chleba a vína podle Kristova ustanovení zvěstuje Jeho smrt; a ti, kdo ji přijímají důstojně, stávají se nikoli tělesným a masitým způsobem, nýbrž vírou účastnými Jeho těla a krve se všemi Jeho dobrodiními, ke své duchovní výživě a k růstu v milosti.

Lukáš 22:19-20. 1. Korintským 11:23-26. 1. Korintským 10:16-17.

97. Co se vyžaduje k hodnému přijímání večeře Páně?

Od těch, kdo chtějí hodně přistupovat k večeři Páně, se vyžaduje, aby zkoumali sami sebe: své poznání, aby rozsuzovali tělo Páně, svou víru, aby se Jím sytili, své pokání, lásku a novou poslušnost; aby snad, přistupujíce nehodně, nejedli a nepili sobě odsouzení.

1. Korintským 11:27-32.

98. Co je modlitba?

Modlitba je předkládání našich tužeb Bohu za věci, které jsou v souladu s Jeho vůlí, ve jménu Kristově, s vyznáním našich hříchů a s vděčným uznáním Jeho milosrdenství.

Žalmy 10:17. Žalmy 62:8. Matouš 7:7-8. 1. Janova 5:14. Jan 16:23-24. Žalmy 32:5-6. Daniel 9:4-19. 1. Janova 1:9 . Žalmy 103:1-5. Žalmy 136. Filipenským 4:6.

99. Jaké pravidlo nám Bůh dal, aby nás vedlo v modlitbě?

Celé Slovo Boží slouží k tomu, aby nás vedlo v modlitbě; ale zvláštním pravidlem vedení je ta podoba modlitby, které Kristus naučil své učedníky a která se obvykle nazývá modlitba Páně.

1. Janova 5:14. Matouš 6:9-13.

100. Čemu nás učí úvod modlitby Páně?

Úvod modlitby Páně, který zní: „Otče náš, kterýž jsi v nebesích“, nás učí přistupovat k Bohu se vší svatou úctou a důvěrou jako děti k otci, který nám může a je ochoten pomoci; a také že se máme modlit s druhými a za druhé.

Žalmy 95:6. Efezským 3:12. Matouš 7:9-11. Lukáš 11:11-13. Římanům 8:15. Efezským 3:20. Efezským 6:18 . 1. Timoteovi 2:1-2.

101. Zač prosíme v první prosbě?

V první prosbě, která zní: „Posvěť se jméno tvé“, prosíme, aby Bůh uschopnil nás i druhé oslavovat Jej ve všem, čím se dává poznat, a aby všechny věci řídil ke své vlastní slávě.

Žalmy 67:1-3. Žalmy 99:3. Žalmy 100:3,4. Římanům 11:33-36. Zjevení Janovo 4:11.

102. Zač prosíme ve druhé prosbě?

Ve druhé prosbě, která zní: „Přiď království tvé“, prosíme, aby bylo zničeno království Satanovo a aby se šířilo království milosti, abychom my i druzí byli do něho uvedeni a v něm zachováni, a aby bylo urychleno království slávy.

Matouš 12:25-28. Římanům 16:20. 1. Janova 3:8. Žalmy 72:8-11. Matouš 24:14. 1. Korintským 15:24-25. Žalmy 119:5. Lukáš 22:32. 2. Tessalonicenským 3:1-5. Zjevení Janovo 22:20.

103. Zač prosíme ve třetí prosbě?

Ve třetí prosbě, která zní: „Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi“, prosíme, aby nás Bůh svou milostí učinil schopnými a ochotnými ve všem poznávat Jeho vůli, poslouchat ji a podřizovat se jí, jako to činí andělé v nebi.

Žalmy 19:14. Žalmy 119. 1. Tessalonicenským 5:23. Židům 13:20-21. Žalmy 103:20-21. Židům 1:14.

104. Zač prosíme ve čtvrté prosbě?

Ve čtvrté prosbě, která zní: „Chléb náš vezdejší dej nám dnes“, prosíme, abychom ze svobodného daru Božího obdrželi dostatečný díl dobrých věcí tohoto života a s nimi užívali Jeho požehnání.

Přísloví 30:8-9. Matouš 6:31-34. Filipenským 4:11,19. 1. Timoteovi 6:6-8.

105. Zač prosíme v páté prosbě?

V páté prosbě, která zní: „A odpusť nám viny naše, jakož i my odpouštíme vinníkům našim“, prosíme, aby nám Bůh pro Krista zdarma odpustil všechny naše hříchy; a o to jsme tím spíše povzbuzeni prosit, že jsme Jeho milostí uschopněni ze srdce odpouštět druhým.

Žalmy 51:1-2,7,9. Daniel 9:17-19. 1. Janova 1:7. Matouš 18:21-35. Efezským 4:32. Kolossenským 3:13.

106. Zač prosíme v šesté prosbě?

V šesté prosbě, která zní: „I neuvoď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého“, prosíme, aby nás Bůh buď chránil, abychom nebyli pokoušeni k hříchu, nebo nás podpíral a vysvobozoval, když jsme pokoušeni.

Lukáš 22:31,32. 1. Korintským 10:13. 2. Korintským 12:7-9. Židům 2:18.

107. Čemu nás učí závěr modlitby Páně?

Závěr modlitby Páně, který zní: „Nebo tvé jest království, i moc, i sláva, na věky, Amen“, nás učí čerpat povzbuzení k modlitbě jedině od Boha a ve svých modlitbách Jej chválit a přičítat Jemu království, moc a slávu; a na svědectví své touhy a jistoty, že budeme vyslyšeni, říkáme: „Amen.“

Daniel 9:4,7-9,16-19. Lukáš 18:1,7,8. 1. Paralipomenon 29:10-13. 1. Timoteovi 1:17. Zjevení Janovo 5:11-13. 1. Korintským 14:16. Zjevení Janovo 22:20.

© 2026 Westminster 1647 :: https://westminster1647.com/cs/correo